

Питатъ ме нѣкои: „Ти какъ мислишъ за мене, праведенъ човѣкъ ли съмъ, или съмъ не праведенъ?“ — Ако издавашъ свѣтлина, праведенъ си, ако не издавашъ свѣтлина, никаква правда нѣма въ тебе. Сжщиятъ законъ е и тукъ. Нѣкой казва: „Азъ уменъ човѣкъ ли съмъ?“ — Ако мислишъ за велики и възвишени работи и можешъ да ги разрѣшавашъ — уменъ си, а ако за нищо не мислишъ, ти си единъ първокласенъ глупецъ. „Ама, ще кажете, ние за всичко мислимъ.“ За какво мислите? За какво мислятъ съврѣменнитѣ хора? Вземете извѣстни проповѣдници, които завзематъ едно отъ най-виднитѣ мѣста, и се занимаватъ съ най-възвишени прѣдмети. Мисълта, съ която умътъ на този проповѣдникъ е завзетъ, е просто той да може да държи една отлична проповѣдь, да направи ефектъ, за да го харесатъ неговитѣ слушатели. И този е човѣкътъ, който иска да се хареса на хората, да проповѣдва на хората; той иска да имъ покаже правия пътъ, какъ да се спасятъ и какъ да идатъ при Бога! Азъ ни най-малко не осждамъ този човѣкъ, но той или не разбира своето призвание, или не разбира самото призвание на проповѣдникъ; или се е домогналъ на това мѣсто, като онзи съ прѣчицата, понеже е лесно да се вдига прѣчица. Лесно се проповѣдва днесъ. Днесъ всѣки може да проповѣдва. Въ Америка има 80,000 проповѣдници, — прѣди 20 години бѣха толкоза, — а сега вече прѣдполагамъ да сж 100,000, а, можеби, и 120,000. Ако влѣзете въ кжщата на нѣкой проповѣдникъ, ще заблѣжите една богата библиотека съ знаменити проповѣди и др. именити автори. Сега той иска да проповѣдва върху правдата. Завърти библиотеката, извади книгата, въ която е писано за правдата, погледне едикой-си какво е казалъ, и въ недѣля излѣзе и проповѣдва върху правдата. Ами че въ България има малки дѣца, които декламиратъ отлично хубави стихотворения на различни поети. Каква разлика има между проповѣдника и тѣхъ? Разликата е много малка. Щомъ дойдемъ до съврѣменнитѣ християни, тѣ ще